

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za lokalne interese.

God. XIII.

U Samoboru, 15. listopada 1918.

Br. 20.

Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecima. — PRETPLATA na pol godine za domaću K 300, vanjsku K 350, a inostranstvo

Uprava i uređništvo nalazi se TRO LEOPOLDA SALVATORA br. 3 (Mikova S. Šek.)

OGLASNI prima uprava preko otkupitelja. Za oglašavanje, troji se više puta uvrštavaju, da je znatan popust. Reklame se ne vraćaju.

Prodaja opć. zemljišta.

U posljednjoj trgovačkoj sjednici iznijeli su odbornici Cesar i Klešić prijedlog, da se prodade 17.372 r. onoga općinskog zemljišta, koje se nalazi razbacano po malenim parcelama, koje zadaju mnogo posla a nose općini jedva 1%.

Taj je predlog iznešen u konferenciji na pretres i kod toga se razvila veoma živahna debata i napokon se složilo zastupstvo u tome, da se po prilici 12 rali tog zemljišta i proda.

Zanimivo je svakako tumačenje odbornika Klešića, koji je brojčama dokazao, da su ova zemljišta više na štetu no na korist. Pomoću općinskih knjiga dokazano je, da ovih 17.372 r. zemljišta nosi općini jedva 1.423 K. Ako uračunamo ovdje porez i ostale troškove oko toga, to zaista onda ostane tako malo dohotka, da se u istinu moramo pitati, kuda takovo gospodarstvo vodi? Predlog je išao za tim, da se ovom prodajom može postići svota blizu 180.000 K i da se ta svota upotrijebi za električnu centralu. Gradimo li električnu centralu, to moramo navedenih 180.000 K uzajmiti i plaćati zato 6% kamate sa amortizacijom, to bi plaćati godišnje 10.800 K, dok sam danas to nosi K 1423.

Ove brojke pokazuju najbolje, kako je uistinu taj prijedlog dobar i mi

bi savjetovali zastupstvu, da ga i bezodvlačno provede.

Nama ostaje velik dio općinskog zemljišta, koje se nalazi u većim kompleksima i koje nam donosi veći dohodak, a ta zemljišta mi pridržajemo, dajemo samo ono, što nas tereti i što nam tako malo nosi, jer su te malene parcele za upravu teret.

Neka zastupstvo o tome ništa više ne promišlja, već neka pristupi odmah na prodaju toga, jer je sada doba, gdje se to dobro unovčiti može. Prepustimo li tu priliku, izgubit ćemo taj novac, a onda ćemo morati opteretiti za tu svotu električnu centralu, a time postupati toli potrebnu rasvjetu.

Ovaj je predlog bio dobro proračunan i dobro promišljen, te o njemu ne treba više nikakvih debata.

Nadamo se, da će se to skoro provesti, jer bi time bio učinjen znatan korak za što skorije izgradjenje električne centrale.

Naše vatrogastvo.

Na žalost našu, moramo opet pisati o ovom našem vrijednom i humanom društvu, koje je za svako mjesto samo sreća, ako ga imade.

Naš list je već više puta pisao, molio i apelirao na građanstvo, da stupi u ovo društvo, da budemo u slučaju nevolje jedan drugome na pomoć. Sve je bilo bačava, jer je svaki poziv ostao bez odziva.

U prošlosti su, lijepih uspjeha u tom pogledu, pa će trebati na njih računati kod toga.

God. 1914. u II. svesku «Sv. Cecilije» upravio je urednik Barle apel na orguljaše i svećenike, da šalju redakciji pučke crkvene pjesme, koje se u narodu pjevaju a nijesu štampom objelodanjene. Sličan apel upravio je narodni zastupnik Vjekoslav Spinčić (Sv. Cec. I. svez. 1916.) na svećenstvo i učiteljstvo po Istri i Dalmaciji. Nekoji su se trudili i odazvali poziva i poslali redakciji «Sv. Cecilije» pjesme. Glazbeni prilog «Sv. Cec.» donosio je nekoliko pjesmica iz Istre, no ni je poslao Anian Zidarić. Da dobijemo vjerno ogledalo naše pučke crkvene pjesme trebali bi naši orguljaši i svećenici po ovim hrvačkim zemljama odazvati se ovom pozivu.

U prošlosti su «Pjesme ugarskih Hrvata» objavio Janke, on je «Sv. Cecilije» objavio pjesme ugarskih Hrvata, ali to je bilo samo u prošlosti, jer su te pjesme u prošlosti objavljene u «Sv. Ceciliji».

Posljedna vatra pokazala je najbolje, da je disciplinirano a i uvježbano društvo jedino moguće, da uspješno brani ovaj sretni element.

V djelo se kako su ljudi izgubili glavu. Sve je vikalo, trčalo i nosilo vođu bez ikakova reda i pomoći, dapače moše se izgubiti više od štete nego koristiti.

Čim su pripjeli vatrogasci, nastao je red i počimao je ovaj redoviti rad, koji mora, da kod takovih slučajeva biva.

Mnogi ljudi misle, da je dovoljno, da dođu k vatri, da tamo viču, izdavaju prigode koje nitko ne sluša, a samo su drugima i sebi na metu.

Naše društvo imade dva izvrsna stroja, koji su posljednji puta morali ostati u spremištu, jer nema društvo dovoljno članova koji bi njima bili upravljali.

Ovo malo članova što su sada u društvu, oslenilo se na ovaj bučavni vodovod a ta samoborska nevolja i ovaj je puta, malo se poovama sastajilo.

Svaki čovjek koji je gledao tu nepotrebnu kod posljednje vatre, morao je kod toga vidjeti, da je strajni čas, da svi istom stupimo u društvo, jer nikada nema nitko čas, kada su nevolja na vrat doći moše.

Građani! Promišljajte na to i vratite se u redove vatrogasaca, jer bi bila velika sramota, da nam jednog dana ostane ovo društvo bez članova.

Imademo mnogo sposobnih mladih ljudi koji bi mogli pristupiti, a ipak ne dolaze.

Dodajte, jer Vas zove toliko potrebitam.

o tim pjesmama u «Sv. Cec.» 1917. str. 149-156. što ga je napisao Janke Barle.)

Zasluzni naši zagrebački urednik ne miruju. Njihov «Vijenac» izdaje početkom 1917.: «Hrvatsku crkvenu pjesmaricu». Ta pjesmarica jest kao orguljaška pranja pjesama iz «Hrvatskih korala» (izdanje istog društva iz g. 1912.) a ima i pjesama iz glazbenih priloga «Sv. Cecilije». Kod priredbe djela kamovao je prof. Dugan a to je čimah i garancija za vrijednost djela. Pjesmarica je došla a dobar čas. Poželiti će u velikoj mjeri orguljašima, jer imaju na okupu vrijedne pučke crkvene pjesme, koje bi inače davile u našim hrvačkim crkvama.

Tako se što pozna priprema reformula naše hrvačke crkvene pjesme. Pripravljeno se ideja, da koji crkveni svi redovi: «Društvo orguljaša» u Zagrebu «Sv. Cec.» u Zagrebu, da se pjesmarica uređi. Već god. 1914. predložio je priredbu pjesmarice, ali je tadašnje društvo bilo toliko nepotrebno u Zagrebu, da je pjesmarica ostala u rukama urednika «Sv. Cecilije».

Hrvat. pučka crkvena pjesmarica.

Pisao: Milan Zidarić.

(Svršetak.)

Kod nas su velika zapreka Hrvatsku crkvenih pjesama među pučkim tekstovima. Mi imademo stotine mladih, svaki kao: «Sv. Cecilije» a ipak tekstovi se pjesme različe. Treba ih kućno podučavati a pjevaju mladež ili puč. žene, koji ne znaju, zašto se zove «Sv. Cecilije» društvo, predložiti je bilo, pa je nekako podučiti mladež, da se zove «Sv. Cecilije» društvo, ali to je bilo u prošlosti, jer su te pjesme u prošlosti objavljene u «Sv. Ceciliji».

Demne vijesti.

Milodari. Za kapelu sv. Jurja, sv. Ana i sv. Vida darovala je g. Marija Pirnat po 10 K a g. Julijana Čebuškik po 6 K.

Za kip Marije Marija Pirnat 10 K. a Julijana Čebuškik 6 K.

Mjesta vijenca na odar Ana Haberle dao je g. Franjo Prijatelj 200 K za kapelu sv. Ana, sv. Mihajla, sv. Jurja i kip Marije a g. Franjo Oslaković 50 K i g. Anton Vuhović 20 K za zveno sv. Ana. — Plemenitim darovateljima izrazuje šupni uređ najtopliju hvalu.

† Zdenka Belaj rođ. Bival. Sačstege pristava i našega prijatelja dra. Stjepana Belaja stigla je teška nesreća. Umrila mu je supruga Zdenka u 29. godini mladobnažnoga života, ostavivši mu troje sitne dječice, kojima je ona bila skrbna i sada sve dobra i poštovana majka. Najmanjemu starišću tek je pedala život, kad je zastila španjolska bolest i prekide nit njezina života. Mlada pokojnica uživala je poradi svoga blagog značaja i dobrote srca opće simpatije, pa je njezina smrt izkreno ožaloštila sve naše građanstvo bez razlike. To je pokazao i spoved, koji je pošao do kapela sv. Mihajla odakle je mrtvo tijelo prevezeno u Jastrebarsko, u rodjeno mjesto pokojničinu. — Pokojnici laka semija, a dru. Belaja naše iskreno sažalje!

Diletantsko kazalište u Semoboru daje u subotu 19. o. m. jedan od najboljih radova prvog poljskog moderniste Stanislava Pribiševskog „Za srećom“ dramu u 3 čina u kojoj autor zamjerno vještinom u dubokim psihologijakim i otmenim potezima izradjuje tešku osjećajnu borbu čovjeka, koji stoji između dvije žene prepun ljubavnog nagona sa jednom i savjesti za drugu, dok se konačno ne ruši nemoćan, slab i varošan vukajući sa sobom još jedan život, koji mu je bio nekad toli drag . . .

Ovo je prvi put, da se ovo kazalište udaljuje od dosadašnjeg svog programa, u ko-

God. 1916. molli na Sv. Jeronimskoj skupštini župnik iz Crkvene Stjepan Mrakuzić naša bi društvo pomoglo «Cecilijinom društvu» u tom nastojanju te bi zajednički izdali pjesmaricu U «Danici» da se preporuča Cec. dr. i naglasni svrha njegova. Prijedlog je prihvaćen u načelu. Redko se, treba čekati bolje prilike, dok mine rat.

S edicijama sv. Jeronimskim pjesmarica bi se najbolje proširila u hrvatskom narodu. Tako su uradili i Slovenci. Društvo «sv. Mohorja» izdalo je crkvenu pjesmaricu «Sv. Cecilije» (2. sveska u dva navrata) pod redakcijom Antuna Foerstera. Radimo i mi marljivo na tom i pribirajmo materijal iz svih hrvatskih krajeva, da nam pjesmarica bude naša dika i ponos.

Dr. Franjo Witt rekao je: «Crkva je škola umjetnosti za priprostite čovjeka.» Ako narod ne čuje i ne pjeva u crkvi valjano i dostojna pjesme, to će se njega i tekako dojmati. To će djelovati na njegovo srce i dušu, na vjeru i čudoredja. Naš hrvatski narod prijatelj je pjesme. Ona mu je pratilica u svim prilikama života. Ona mu daje duševnu hranu. Pružimo mu dakle valjano duševnu hranu.

Jem su bile na redu samo komedije, — pa je nada da će oslabijati, dubina i literarna vrijednost ove drame pobuditi za se živ interes naših Semoboraca.

Uloge su u rukama gospođica Kralje i Kangrga te gg. Ljubomira P. Micića i Zv. Tkalca. Ovoj je predstavi posveta i uprava hrv. zem. kazališta u Zagrebu, pa je leta i obećala svoje sudjelovanje.

Imenovanje Krešimir Katić, spešvent šumarske akademije imenovan je hr. šumarskim vještbenikom kod hr. zem. vlada, odjela za narodno gospodarstvo.

Dragica Katić, učiteljica u p. škola pridjeljena višoj pučkoj školi u Olini, imenovana je učiteljicom za najmlađih viših pučkih škola.

Dobrotvor škole. Građanima i pojedniti g. Anton Filipić upisao je dvojicu siromašnih i osiromašljenih učenika podvrške škole u Semoboru doživjetnim članovima svetojeronimskog društva. — Uprava škole uardno hvali.

Umjesto vijenca na odar gospođi Zdenki Belaj, supruzi sačstege pristava darovao je g. dr. Ivo Oreb, odv. kancipijeni i posjednik, isto 30 K za siromašnu djecu općine trga Semobora, 30 K za siromašnu djecu općine Podvrh, a 40 K za siromašnu općine Semobor.

Prijava priroda vina g. 1918. Pozivaju se o opodručni vinogradari, da ovogodišnji prirod vina (mošta) počam od dana do konca ovoga mjeseca kod poglavarstva u svrhu oporezovanja prijave.

Iz aprovizacije. Od 15. o. m. počevši izdati će se živežne namirnice kod naše aprovizacije na kajli ce, koje će se općinstvu istog dana prigodom raspodjele bečera izdati. Šešer dobivat će se 1 kg po osobi uz cijenu od 3 K 30 fil. po kilogramu.

U subotu dan 18. o. m. razdijelivat će se ječam za prehranu i to same onim žiteljima koji nemaju nikakvih vlastitih žitarica, kako je to ustanovljeno prigodom sadašnjeg popisa zemlja žitarica. Dobivat će se 5 kg po osobi uz cijenu od 1 K 30 fil. po kilogramu.

U ponedjeljak 21. o. m. dobivat će se za aprovizaciju cikorija u količinama od 1/4 i 1/5 kg i to tako da otpada na 3 osobe 1 die, na 5 osoba 2 djela, na 8 osoba 3 djela a na 11 osoba i više 4 djela. Cijena je cikoriji za 1/4 kg 1 K 30 fil., a za 1/5 kg 1 K.

Osim toga doznačeno je našoj aprovizaciji 60 me pšenice i 40 me ječma uz cijenu.

Za prehranu doznačena je i vaga brašna, i za svaki pol vagona posija. Ovo se živežne namirnice dostavljaju otkupuju, te će se čim stigne općinstvu porazdijeliti.

Osim toga priopćeno je trg. općini da je za našu aprovizaciju doznačeno 3 vagona kukuruza, a umjesto ove kukuruza može dobiti odgovarajuću količinu bijelog brašna. Aprop. odbor je u svojoj posljednjoj sjednici ove zamjenu i prihvatio. Nadalje je uprav. odbor namučio 200 kg ošja i 20 me krupice (grise), a pobrinuo se je vjedno i za narodnu potrebitu količinu soli.

Osim općinari koji imadu prema sadašnjem popisu vlastita svinu štara za vaspeljavanje se da ne dolaze na aprovizaciju po ječmu jer ga ovaj put ne će na nikakav način moći dobiti.

Ša naše željeznice. Već smo se u našem listu osvrnuli na nevaljalo vladanje naših djaka, koji se vaze željeznicom u Zagreb i vraćaju opet kući. U kućama dolazi redovno do tako buke, vika, natjeravanja i drugih neugodnih prizora među tim dječima, da se te dalje ne može mirno da gleda. Ovo se vladanje neizbježno da nije dopustivo, nego i smeta ostalo općinstvo, koje se čelice mora sgražavati i pati izražaja neugodnanju penadi ovakih nesmilih pojava.

Dječima je Uprava željeznice bila dolata do krajnosti na ruku, pa nije samo tako nedilo vozni red, kako se ide u prilog dječstvu, nego mu je i dala tako pogodnosti u pogledu voznih cijena, da se minimalnije tarife ne mogu ni zamisliti. Već i s obzirom na to trebali bi djaci pokazati nekaku vjedmest i disciplinovanost, kad se vaze vlakom, pa da pokažu, da su vrijedni obzira, kojima im se ide na korist.

Uprava željeznice ovime javno upozorava djake, kojih se to tiče, da se u vlakima i na kolodverima vladaju doživjeti. Jer budu li se i nadalje zdišale kojekakave nepriroditosti ili se čak željeznički namjestaž oštećivao, kako se to u posljednje vrijeme događa, morat će se pogodne osjetke karte uopće obustaviti, budući da se cjenične ustanove ne mogu namo na pojedince primjeniti. Petom bi pak trpjeli i nezadati, a u prvom redu rednišnji djaka.

Da do toga ne dođe i da se ne mora posegnuti za skrajnim sredstvima, mole se i roditelji, da svojom djecu upozore na štetna posljedica, koje bi ih mogle eventualno stići.

Za siromašnu škol. djecu darovale braća Kornelina 30 K.

Pređaja kuća. U subotu dan 19. o. m. u 10 sati prije podne pređavat će se na javnoj dražbi kuće zaklade Franje Ferka, ona u Šmidhenovoj ul. (stari šupni dvor) i u Brejevitkoj ul. c.

Za spomen ploču palim Semoborcima darovale braća Kornelina 20 K.

Poljar. 5. o. m. porodila se vatra u sjajku gdje bar. Alinock u Starogradskeji ulici. Vatrogasni su pod zapovjedništvom vještbenika Marcola Mešića vatra ograničili i spešili ugrada, dok je jedino krov izgoreo. Opaljeno je, da su mnogi građani i viša gospođica pošturovano pomagali vatrogasima i nosili vodu, pa im to služi na čast.

Umrli u šupni semoborskoj od 1. do 15. listopada.

a) u Semoboru:

Franjo Žganc, 76 g.
Zdenka Belaj, 29 g.
Adolf Paar, 44 g.
Ana Haberle, 36 g.
Zorica Mešić, 10 g.

b) u selima:

Ana Nikšić, Porečevina, 11 g.
Aleja Čukančić, Hrestina, 46 g.
Andre Horvat, Podvrh, 60 g.
Stjepan Kahr, Mla. Rabevica, 47 g.
Katarina Kovačić-Vrbanić, M. Rabevica 3 g.
Ana Karić, Vrhovišć, 33 g.
Petronila Lubić, Cetina, 13 g.
Vjekoslav Šušaj, Podvrh, 19 g.
Marija Grđević, Grđević, 30 g.
Marin Radevatić, Porečevina 33 g.
Marija Prilica, Buzina, 29 g.
Jura Kubić, Kubić, 4 g.
Fulgija Šušaj, Zdenka, 13 g.
Agla Grđević, Grđević, 7 g.
Rudolf Rabevica, Grđević, 7 mjeseci.

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znancima i rođacima, koji su našeg premlilog supruga i oca sproveli na vječni počinak te mu na taj način iskazali svoju posljednju ljubav i počast izričemo našu najdublju hvalu.

Napose hvalimo gg. dru. Ortinsky, dru. Reizeru i dru. Fabijanu za uloženi trud oko bolesnika, veleč. gg. domaćim svećenicima te mil. gdji. Prebeg, zatim svojim kumovima i napokon sl. obrtno-radničkom društvu Napredak, čiji su članovi svog druga korporativno do hladnoga groba sproveli.

Ana Paar.

Rendez-vous Samoboraca u Zagrebu.

Svratište

k, bobačkom rogu

Elegantna restoracija. Izvrsna kuhinja, dobro vino i pivo.

preporučuje svojim cijenjenim gostima
F Horvat svratilkar.

Tko želi

dobro naučiti njemački jezik, pisati i govoriti - neka se prijavi kod gosp. Dočka!

Sredstvo protiv zatvorenja,
tustilu i ulozima

STERNOV

meravsko gorko vrela, blago i sigurno djelujuće sredstvo, te prema usporedjujućoj analizi najbolja gorka voda. 12

STERNOV pošta Sokolice kod Brna

strojno pletivo žice.

Vlasnik Šandor Hajoš.

Telina br. 8-11, Zagreb. Jakićeva ulica 13
Izradba raznih ograda od žice, svih vrstama američkih pruživih umetaka za krevete i t. d. Isto se tako primaju popravci svih strojeva te parnih kotlova.
Za solidnost posla jamčim.

Natrijev thiosulfat

za štrcanje vinograda. Nadomjestak sumpora.

Dok zaliha traje dobiva se u Ljekarni Klečič.

Izvolite pregledati izloge.

Najveći izbor darova

za svaku zgodu!

IVAN HUBALEK

urari i draguljar

SAMOBOR, glavni trg (kraj ljekarne).

Popravci obavljaju se brzo i točno.

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdravija neškodljiv.

— — Dobije se svuda. — —

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
U ZAGREBU.

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačić trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 23-42.

Krasne moderne čaše. Elegante kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Najbolja čašare u svjetskom stilu.

Stilne figure iz glasovitih tvornica. Elektrike i petrole, svjetiljke i lampice.

Specijalne staklene za baktericid. i tuberkulozno prečišćavanje.

Čak i za odpravljanje neprijateljskih i neprijateljskih stvari.